

ЎЗБЕКИСТОН КП ТОШКЕНТ ОБЛАСТЬ ВА ШАҲАР КОМИТЕТЛАРИ,
МЕХНАТКАШЛАР ДЕПУТАТЛАРИ ОБЛАСТЬ ВА ШАҲАР СОВЕТЛАРИНИНГ ОРГАНИ

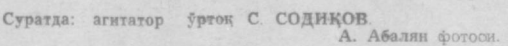
СССР ОЛИЙ СОВЕТИГА САЙЛОВЛАР ЎТКАЗУВЧИ
МАРКАЗИЙ САЙЛОВ КОМИССИЯСИ СОСТАВИГА
НОМЗОДЛАР КЎРСАТИШ

БОНН. СЕМЕНА

Сурагда: агитатор ўртоқ

бинати 1-йигирув ва туқу
фабрикасининг механик а
цехи.

С. МУСАЕВ.

ШҮР ЮВИШ НАМУНАЛИ УТАЎТИР

3. «Бойвут» совхозининг меҳнатсевар пахтакорлари 1961 йилда ўз зиммаларига олган мажбуриятини ҳам ошириб бажардилар. Улар бундай муваффақиятга бир тан-бир жон бўлиб унумли меҳнат қилишлари туфайли эришдилар. Бу совхозда тигит ақилданган ерларнинг турроғи шўрхок. Агарда ана шу шўр ўз вақтида сифатли ювямаса, ернинг мелiorатив ҳолати яхшиланмаса мўл ҳосил етиштириш мумкин бўлмайди. Шунинг учун ҳам совхоз меҳнаткашлари ернинг шўрини ювишга алоҳида эътибор бериб келаяптилар. Натижада ҳосилдорлик йилдан-йилга ошапти. Ернинг шўрини ювишдан олдин барча майдон карталарга бўлинади. Ана шу бўлиниган карталар тажрибали сувчиларга берилиб қўйилади. Бу сувчилар шўр ювишдан тўғиб, ана шу карталардан мўл ҳосил кўтарилишига ҳам жавоб берадилар.

— Шўр ювишнинг ҳам «сир»лари бор. Ана шу «сир»ларни билиб олмаса шўрни қуриб бўлмайди, — дейди тажрибали сувчи ўртоқ О. Холмиров.

Ҳа, ўртоқ Холмиров ўзининг бу соҳадagi намунали ишлари билан бошқаларга ўрнак бўлаётир. У шўрини юватган карталарда ҳосилдорлик йилдан-йилга ошиб борапти. Шунинг учун ҳам совхознинг бошқа сувчилари ундан маслаҳатлар сўрайдилар, ўрнак оладилар. Етти йилликнинг тўртинчи йилида мўл ҳосил кўтариш учун ҳозирдан бошлаб замин яратилган ана шундай уста сувчиларнинг ба-ракали меҳнатлари туфайли совхознинг барча майдонини ювиб бўлилай деб қолди.

Уста деҳқонлар пахтадан юқори ҳосил ҳисоблаш маҳаллий ўғитнинг аҳамияти катта эканлигини эътиборга олиб, далага қўйлаб ўғит чикараётдилар. Улар ернинг шароитига қараб гектарига 8 — 10 тоннадан маҳаллий ўғит жамғаришни планлаштирилган. Шунингдек суғориш шохобчалари ҳам қўйлаб-гидек тозаланапти.

Б. ХУСАНОВ.

ПЕШНАДАМЛАР ДАЛАСИДА

Киров номи кохоз Чирок районидаги Йирик хўжаликлардан бири ҳисобланади. Кохоз пахтакорлари 1962 йили мўл ҳосил етиштириш учун баракали меҳнат қилмоқдалар. Ерга шугорилган олдин маҳаллий ва минерал ўғит солишга катта аҳамият берилмоқда. Кохознинг М. Раҳимов, Ш. Тайфуров ва би тракторчилари карта тепаларида кунига 9—12 тоннадан маҳаллий ўғит чикарамоқдалар.

Шунингдек, «Кизил Октябрь» кохозининг пахта даладарига ҳам иш қилинган. Далада шу кунгача 6 минг тоннадан кўпроқ маҳаллий ўғит жамғарили.

А. АБДУРАХМОНОВ,
Т. МУМИНОВ,
Ғ. ТУРСУНХУСАНОВ,
Н. МИРШАРИПОВ.

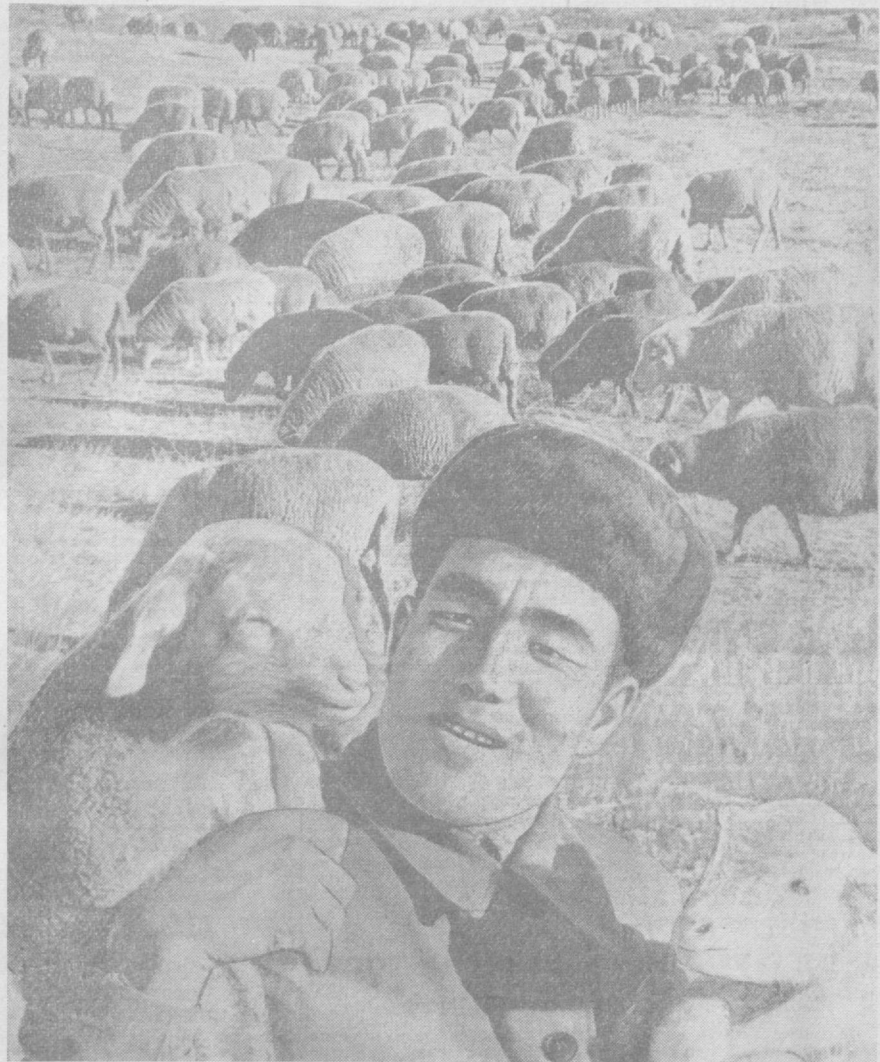
ЖАҲОНШУМУЛ ТАРИХИЙ ВАЗИФА

(БОШИ ИККИНЧИ БЕТДА)

Янги техникадан ағаллаб олган совет кишиларининг маънавий ва фақат меҳнатигагина эмас, балки инсониятнинг мўл-қўлчилигини бузғуда келтириши мумкин. Барча совет кишилари шундай меҳнат қилишлари лозимки, коммунистнинг нурафшон бисоси кундан-кунга бир кунини бундай меҳнат ҳам ҳиссам бор, деб айта оладиган бўлсин.

Сухбат давомида унумли меҳнатнинг коммунизм қурилишидаги аҳамиятини тушунишга ҳола, пропаганда унумли меҳнат коммунизмига ўттиш давридаги кишилар томонидан янаш воситаси деб эмас, балки иқтисодий бурж, жамият фойдаси учун меҳнат қилиш, маънавий бурж сифатида тобора кўпроқ қаралишини таъкидлаш зарур.

«Коммунистчагина» ишлаш, янаш ва ўқиш» шioriна амал қилаётган коммунист меҳнат коллективлари ва зарбдорлари унумли меҳнат учун курашга жуда катта роль ўйнайдилар. Пропандист тингловчилар иш-лаётган корхона, қурилиш таш-килот, кохоз, совхоз ва муасса-са ҳаётидан олдинги мисоллар асосида уларга унумли меҳнатнинг аҳамияти ҳақда чуқур фикр юритишда ёрдам бериши, ўзининг фидокорона меҳнати билан коммунизм томон қилаётган ҳаракатининг ташлаштиришга янги яхши кишилар ҳақида ҳикоя қилиб бериш лозим.

Фақат семиз мол тонширамиз

Биз бўрқонга қўйилган молларини обдон семиртириш учун меҳр билан парварши қила-миз. Ҳар бир молга унинг иш-таҳаси, оғирлигига қараб ема-хашак берилади. Шунинг айтиш керакки, бўрқонга боқилган молларга сувни ҳам, озиқани ҳам бир ернинг ўзида бериш керак. Бизда шундай қилинади. Нега десангиз молни ҳадеб қўзғатавериб ярамайди. Агар бўрқонга қўйилган моллар тез-тез қўзғатаверилса унинг семиринишга ҳалақит беради.

Сўнгра яна бир нарсга эътибор бериш керак. Бўрқонга боқилган молларни узоқ ке-чаларда вақти-вақти билан тур-ғизиб туриш жуда фойдалидир.

Шундай қилсангиз молнинг кундуз кунини еган овқатни яхши ҳазм бўлади. Молларга қатъий тартиб асосида ема бериш. Бир кунда тўрт марта, кечаси эса икки марта озиқлантири-лади. Сомон аралаштирилган, қирқилган беда, кунжара ва силос берилади.

Ана шуларга амал қилаёт-ганлигиниз туфайли бир сут-када ҳар бир қорамол ўртача 800—900 граммдан семиради. Бутун боқар даврида эса унинг этига 50—60 килограмм эт қўйилади.

Э. ЭЛИҚУЛОВ,
Янгийўл районидagi «Ленин-изм» кохозининг молбоқари.

КАСБИНИ СЕВГАН ЧУПОН

Парти аканинг чўпонлик қилабошлаганига йигирма йилдан ош-ди. Шу давр ичида у ўз касбини жондан севагани учун, қўлаган маррасига эришиш йўлида меҳнатини сира аймагани учун ҳамкасб-лари орасида катта ҳурмат қозониб келди. Утган йигирма йил даво-мида Парти ана бирор марта ҳам планини бажармай қолмади. Пар-тия ва ҳукуматимиз уни «Шавкатли меҳнат учун» медали билан мукофотлади.

Парти ана Абдурахмонов ҳозир 1-«Оҳангарон» совхозининг 1 бўлимида 350 бош «Ангор» этли эчкиларин боқмоқда. Янги 1962 йил бошлиғини билангоқ у мига яна ҳам қаттиқроқ киришди. «Бу йил ҳар юз бош эчкидан 130 тадан соғом улоқ ва ҳар бир эчкидан кам деганда 3 килограммдан жун оламан» деб энимасига юксак мажбурият олди.

— Ўз сўзимнинг устандан чиқиш учун,— дейди Парти ана,— бор куч-гайратимни аямайман. Эчкиларини қишлоқдан соғом олиб чи-қиш учун уларни кундузи ййловда боқалман. Эрталаб ва кечқура-лари уларга туз ва ем бераман. Бу тадбир эчкиларнинг сержун ҳамда семиз бўлишини таъминламоқда.

С. ҲАНИТҚУЛОВ.

Бўстонлиқ районидagi «Ки-зил-Ту» кохозининг моҳир чў-пони ўртоқ Уроғимбет Шертоев ёз давридаги қўзқилинган кам-панида ҳар 100 соғилдан 143 тадан қўз олшига муваффақ бўлган эди. Ҳозир у боқимдаги қўзларини қишлоқдан соғом чиқариш ва ҳар 100 соғилдан олинадиган қўзни 260 бош-данга етказиш учун астойдқ курашмоқда. Сўртада: ўртоқ Ғ. Шертоев.

А. Абалин фотоси.

ИЛҒОР ЧОРВАДОРЛАР

Оққўрғон районидagi «Ле-нинбоё» кохозининг меҳнат-севар чорвадорлари халққа мўл кўл сут етказиб бериш учун сиқидиллик билан меҳнат қи-лаётдилар. Ферманинг сўт со-ғувчиларидан Е. Яковенко, З. Абдодова ўртоқлар ўзларига беришга берилган сўтларнинг ҳар бирдан 3,5 минг литрдан кўп-роқ сўт соғиб оладилар. Ўз иш-ини устаслари бўлган, сўт со-ғувчиларнинг баракали меҳнат қилишлари туфайли пландаги 250 ўринга 263 тонна серқай-моқ сўт соғиб олинди.

Илғорлар мўл-кўл сўт соғиб ол-шига эришиш билан бирга, ҳар бир сўтидан тегин, соғом бўзқорлар олиш учун ҳам астой-дил курашмоқдалар. Бунга эри-шиш учун сўтиларнинг туғиш-ига яқин қолганда соғилдан тўхтадилар, уларга мўл ҳар ку-ни 2—3 соатдан очиқ ҳавода яйратадилар ҳамда ветерина-рия-зоотехника қондалари асо-сида боқадилар. Шунинг учун ҳа-л ҳар бўзқорларни тўла ва соғом саклаб қолтишга эриша-птилар.

С. МУСТАФОВ.

Сўт соғувчи Тўйгул

ЛАВҲА

Ўй йили давомида бир оила фарзандидан бир синфда мўл олиб ўлғайган йигит ва қизлар ҳаётига йўл олишди. Ўша ҳаёти-ли кун Тўйгулнинг хотирасидан асло кўтарилмайдди, ўқувчилар йиллари доимо кўз ўнгиде таъла-лаиб туради.

Мана, у қўлида етуклик атте-стати билан уйига кириб келганда Хадича опа елгиз жигар байдан сўйиб бағрита босди, пешонасидан ўтди. Кенжабой отани айтмайси-ми, қизининг ўрта маълумотга эга бўлганлигини эътиб ич-чи-дан қўйди.

— Ойсаной,— деди шунда Тўй-гул ўзида йўқ хурсанд ҳолда,— меннинг дўстоналарим инженер, врач, ўқитувчи бўлишмоқчи. Улар унвирситет ва институтларга ки-риб ўқиш учун ҳозирланапти-лар. Мен бўлсам... мен...

— Хўш, сени қизим,— сўради онаси меҳрибонлик билан.— Мен колхозимизнинг сутчи-лик фермасида бир-икки йил иш-ласам деган қарорга келдим, сиз-лар нима дейсизлар.— Тўйгул ўзига тикилиб турган Кенжабой отага қаради.— Кейинроқ қишлоқ хўжалиқ институтига киришам.

Тўйгулнинг бу гаплари жонку-яр онага ҳам, меҳрибон отага ҳам маъқул тўшди.

Мана, Тўйгулнинг орауси уша-либ, қадридон фермага ишга кел-ди. Тўйгул иш бошлаган кунини ун-га 16 бош соғин ситир ақратиб беришди. Дастлабки кунларда у озмунча қийинчиликларга дуч келгани йўқ. Бир чеккаси тажри-басизлик. У сутнинг килограмми-га қизиқиб, туғишга яқин қолган даврда ҳам ситирларни соғаверди. Охири яқин бўлмади. Туғилган бўзқорлар нимасон касаллаб бў-либ қолди. Бўзқорлар жуда секин ўсар, семирмас эди. Бунинг усти-га ҳар бир ситирдан соғиб оли-ган сўт 2700 литрдан ошмади.

— Ахир, халқимизга мўл-кўл сўт билан бирга мазали гўшт ҳам керак,— дорди ўз-ўзига Тўй-гул. Шу сабабли қалбиде ҳалол меҳнат иштиғи мавж урган бу ҳаракатчан қиз нуқсонларини сабабларини билиб олмоғунча тинчмади. Турли брошюраларни тоғиб ўқиди. Билмагачларини Хуринос опадан ўрганиб берди. Зоотехник келиб қолса борми уни маҳкам ушларди.

— Йани айтганчи, нега ситир-ларимиз кам сўт беради?

— Сўтининг мазаси йўқ.

— Мана бу ситир этли-ку?

— Ҳа.

— Нега бўлмаса унинг ҳам су-ти анави жайлариниқдан олмай-ди?

— Э, нимасини гапирсан син-лим, озуқанинг мазаси йўқ, озу-қанинг,— дорди зоотехник рост-га қўйиб. Тўйгулга сир аён бўлди. Ҳам-касблари билан маслаҳатлаш-ди, ферма шароитини яхшилаш ҳа-қида қолхўз правалениши олди-га қатъий талаб қўйди.

Правление уларнинг талабни қондирди, 200 та бўзқор сингидан янги бўзқорча қўрилди. Соғин ситирларга кўк беда етказиб бе-ришни қўйлаб ферма, яқиндан 120 гектар ер ажратилди. Бу майдонга беда, манжухори, қў-қонжўхори экилди. Шундай қилиб ферма мустаҳкам озуқа базасига эга бўлди.

Мана энди Тўйгулнинг ишлари юришиб кетди, сўт қўлабборди. У ситирлар 10—15 литрдан сўт бериб турган бўлса ҳам туғишга 60—70 кун қолганда қузвора со-ғадиган бўлди. Соғини тўхта-тидан 8—10 кун илгари эса уларга концентрат ва ширали озуқалар беришни тўхтатиб, фақат майин, емишли ичкан бериб бо-қди, одатдагидан камроқ суғурди. Туғишга яқин қолганда ситирлар-ни ветеринария-зоотехника қон-даларига риоя қилган ҳолда боқ-ди. Ситирларга кунига 16 кило-граммдан турку беда, 10—15 ки-лограммдан манжухори силоси, 2—3 килограммдан концентрат, 70 граммдан туз бериб берди, ҳар кун 2—3 соат очиқ ҳавода сайр қилдириди. Натижада ситирлар қийнамай туғди, бўзқорлар соғ-лом, тетик бўлди.

Бир кун дугоналаридан Доно Аскароева Тўйгулнинг олдиға йи-лагудек бўлиб келди: — Тўйгул, меннинг бир бўзо-

ғим ўлиб қолди. Бошқалари ҳам насалга қалинган,— деди. — Интаҳаси қандай?— сўра-ди Тўйгул.

— Ҳеч нарса емапти.

— Қани юришчи.

Улар Дононинг бўзқорлари жой-лашган хонаға киришди.

— Доно, бўзқорларингизга ту-ғилгандан кейин қанча вақт ўтган оғиз сўти бердингиз?

— Икки-ўч соат чамаси ўтган эди.

— Эмизакда бердингизми?

— Ҳа, эмизакда берган эдим. Лекин, ўлган бўзоғим биринчи туғилган эди. Ўша кун эмизак-лар уйда қолган экан, оғиз сўти-ни қосада берган эдим.

— Хайроман Доно, Сиз одам-нинг айтганини қилмайсиз. Ахир бу ҳақда бир неча марта гаплаш-ганми-ку. Бўзқорларингиз соғлом туғилган эди. Нима учун насал-ликка учради. Сабаби, Сиз бепар-восиз. Бўзқорлар туғилган 2—3 соат ўтказиб оғиз сўти берди-ми, дейсиз. Бу вақт янги туғилган бўзқорлар учун қўпик қилади, улар очинади. Остига тўшган ва-бини-веридиғи нарсаларни илай-бошлайди, ичига ёш организм учун зарарли бўлган ифлос на-рсалар кетиб қолади. Унинг усти-га Сиз сутни қосада берибсиз. Бўзоқ катта қўлтум билан ичган.

Оғиз сўтига сўлак етарли дара-жада аралашмаган. Меъдани куч-тан сўт қотиб, жомолқ бўлиб на-ган. Ёш бўзоқ ҳам қила олма-ган. Сиз эса унинг ўз вақтида ол-дини олмагансиз.

— Буларини? Эмизакда берган эдимку.

— Қанча сўт берган эдингиз?

— Уч қосадан кўпроқ эди, ол-гани ортиб қолди.

Ана, қўриқтиганим, гап қарар-дан экан, сутни қўп бериб юзори-сиз, бўзқорларингиз бўкиб қолди.

Дугоналар жунлари хурипган икки бўзоқни дарҳол бошқа хона-ға олишди. Уларни алоҳида пар-

варин қила бошладилар. Кунига ярим литрдан, гоҳида ундан ҳам камроқ сўт бериб боқиди. Бу-нинг устига сифатли сиқосдан келтириб майдаланди, унга сув қўшиб 60—70 градус иссиқликда ярим соатдан кўпроқ сақлаб ту-ришди, тайёрланган бу силос шир-асини сўт билан бирга бир сут-када 2—4 марта насал бўзқорлар-га ичиринди. Натижада бўзқорлар аста-секин шигаҳага кириб кетди.

Ўша йили Тўйгул ўзи боқиб соғатган 16 бош ситирдан 16 та соғом бўзоқ олиб, ҳаммасини сериб қолди. Ҳар бир ситирдан 4700 литрдан сўт соғиб олиб, ўзларинг устоки бўлган Хуринос опадан байронин илай кетди. Шу йили Тўйгул ҳаётида қузовчи қоғеа юз берди. У, шонли Совет Иттифоқи Коммунистк партияси аъзоллигига кандидатлиқа қабул қилинди. Тўйгул ана шу бутун дунёда мағрур жаранглаётган номин оқлаш учун халқ олдида, партия олдида яна ҳам баракали меҳнат қилишга сўз берди. Ўй-б-га чиниб бораётган мақсади йўл-ла олаб иштигаётган бир пайда уни област Советига депутат қи-либ сайлашди. Бу ишнинг унинг кунига-куч, гайратига-гайрат бахш этди.

Мана, бутун ҳақи қумуш тоғи беришасангиз, электор курлари еришиб турган кенг хонада ҳаёт бошлайди. Тўйгул одатдагидек сўт соғиниға киришди. Шу пайт икки билангига икки челани со-ғаниға Доно кириб келди.

— Тўйгул, яна кечикдим, сен алданчон 6—7 ситирни соғиб қўйган бўлсанг керак,— деди енг ишмарлар экан.

Тўйгул қўллариде тоза юви-ган челан, ҳўлланган соғиқ би-лан елиларни чирсиллаб турган навабдиги тоғимининг ёниға ўт-ди. Меҳнатда чиниқан қўллар ана ишга-тушди. Ҳаш-наш дей-мак серқаймоқ олоқ сўт билан тўлиб-тошди. Шу пайт эшикдан кириб келган Хуринос опа:

— Ҳорча, қизим. Бутун қу-воқ кўрисансан. Саба-бини айтиб, биз ҳам қўнлиб қузовчилик— деди.

— Кеча партия би-летимини қўлимга ол-дим. Эл олдида берил-ган вазданинг устидан чиққангизда коммунист деган исмин олиш на-қадар қувончли. Ут-ган йил ҳар бир ситирдан соғиб олган су-тин беш минг кило-граммдан бўпти.

— Э, умрингдан ба-рака топ, қизим. Қў-линг дард кўрмасин, — деди усто.

Ана оша, қадридон ота! Сизлар эстирган Тўйгул, ўзининг ҳалол меҳнати билан, он кўз яратайпти. Ўзининг уч йил ишда соғиб ол-ган сўти 200 минг литрдан ошиб кетди. Шунинг учун ҳам Тўй-гулни халқ фарзанди-миз демоқда. Бу ҳақ гап.

С. ШОКАРИМОВ.
Ўрта Чирқой рай-онидagi Энгельс номи кохоз.

Ўртоқ Т. КЕНЖАБОВЕВА.

МУТАХАССИС МАСЛАҲАТИ

БОҒЛАРДА ҲОСИЛ МЎЛ БЎЛАСИН ДЕСАНГИЗ

Боғларда мўл ҳосил етиштиришга ақл қилган соҳибкор киши тадбир-ларни ўз вақтида ва сифатли амал-га ошириши лозим. Тупроқда нам тўшлаб бу соҳадagi муҳим тадбир-лардан биридир. Ана шу мақсадга ҳозир дархалларнинг қатор орала-рини ишлаш ва ўтти йўқотиш лозим.

Боғларда тупроқда намнинг етар-ли бўлишини таъминловчи иккин-чи омил кечки-қинки суғоришдир. Бу ишни шундай ташкил этиш ке-ракки, натижада сув нормал миқдор-да қўйилсин. Ас ҳолда дархалнинг қайта уйғонишига йўл қўйилган бў-лади. Қинки суғориш шунинг учун ҳам фойдалики, беда сув камчил бўлганда дархат чанқаб қолмайди, чуқки ерда запис нам бўлади. Қиш илқ келиб, совуқ бўлмаса бу вақт-да ҳам дархалларга яқоб суви бе-риш мумкин.

Қинда боғларда қилиниши лозим бўлган ишлардан яна бири дархал-ларнинг қуриб қолган шохларини қириб тозалашдир. Бунда дархал-нинг соғлом шохларига эиғ етказ-маслик керак. Эски, қуриб қолган шохларда зарарли ҳашаротлар қи-п-лайди. Шунинг учун бу шохлар қи-сilib тозаланаётганда уларни ало-сига брезент қопчаларга солиб йи-гитириш, сўнгра бир чеккаға олиб қиқиб қўйибди юбориш лозим.

Катта майдонини ишгоқ қилувчи боғзорларда қиннинг илқ қуна-ларидан фойдаланиб, дархалларни бут-таш керак. Дархалларни бутати иш баҳоргача тугаланиши мақсадга мувофиқдир. Дархалларни буташ иш-лари уларнинг ёниға қараб табақа-лаштирилган ҳолада ўтказилиши ке-рак. Беш-олти йиллик дархаллар-нинг тала ва биқин шохлари кесил-ди. Бунда, албатта, ортиқча шох-лар кесилиши ва ҳосил шохларига эиғ етмаслиги керак.

Йигирма беш-ўтти йиллик, тўла ҳосилга кирган дархаллар буталга-нида эса, уларнинг шохларини ям-масдан дала кесиб талаб қилинади. Чунки бу тадбир дархалнинг яхши бўлишига кўмаклашади. Танаси ва

шохлари соғлом бўлишиға қарамас-дан кам ҳосил берадиган дархаллар-нинг танасини анча пастдан кесиб қиқилангитириш керак. Шунда унинг ён биқинларидан янги ҳосил шохла-ри ўсиб чиқини мумкин.

1962 йилин баҳорда каттагина майдонларда лнччал боғзорлар таш-кил этилади. Шунинг учун ери кўчат ўтқазниға пухта тайёарлашга киришиш керак. Қуларанг тупроқли, қўмоқ бўлмаган ерларда сизот су-варли 3—4 метр пастликда бўлади. Бундай ерларда тупроқни 50—60 сантиметр чуқурликда юмшатиш ях-ши натижа беради. Ҳайдаш олдин ҳар гектар ерга 8 килограммдан фосфор солиш керак.

Агар бедазор ўрниға кўчат ақил-лашган бўлса, бундай ерин, албатта, шугдорулаб қўйиш шарт. Ҳайда-лашган бедазорға кўчат экилса, у сўт ва нимжон бўлиб ўсади.

Қаттиқ шомол асидган ерларда кўчат ақилданган бўлса майдон ат-рофиға шомалин тўсидиган дархал қўчатлари экиш лозим. Шомалдан тўсидиган дархаллар тўғри ўсади ва ҳосил тўқилмасдан яхши сақланади.

Иложи бўлса ҳимоя дархат қўчат-ларини икки йил олдин экиш ке-рак. Агар шундай қилинмаган бўл-са, мевади дархат қўчатларини бир-йўла экивериб керак.

Ҳимол учун ақилданган дархат қўчатлари районнинг тупроқ-ишлим шароитига мос бўлиши ва зарарку-надалардан ҳоли бўлиши лозим. За-бекистонда ҳимол учун чипор, ёлғоқ, жийда, тут, тоз ва бошқа шу синга-ри дархат қўчатлари экилади.

Шу сингари тадбирларин амалға ошириш боғзордан мўл ҳосил олиш-нинг гаровидир.

А. Ф. БИБИКОВА.
Р. Шредер номи боғдорчи-лик, узуқушлик ва виночилик илмий-тежрибон институ-тининг сўғориш илмий ходими.

«ТОШКЕНТ ҲАКИКАТИ»

3-БЕТ, 10 ЯНВАРЬ, 1962 ЙИЛ.

